

NOVA ACTA
PHYSICO - MEDICA

ACADEMIAE CAESAREAE LEOPOLDINO-
CAROLINAE

NATURAE CURIOSORUM.

TOMUS SEPTIMUS DECIMUS

SEU

DECADIS SECUNDAE TOMUS SEPTIMUS.

VRATISLAVIAE ET BONNAE.

MDCCCXXXV.

DE
PECORUM ET PACHYDERMORUM
RELIQUIIS FOSSILIBUS, IN LITHUANIA, VOLHYNIA
ET PODOLIA REPERTIS

COMMENTATIO.

SCRIPSIT

EDUARDUS EICHWALD, Dr.

A. C. N. C. S.

Accedunt Tabulae XIV.

---

*Ad Academiam miss. d. 4. Novembris a. MDCCCXXXIII. cum Supplemento,
d. 28. Julii a. MDCCCXXXIV. tradito.*

---

§ 1.

Quemadmodum prisci aevi oceanus aliis prorsus animalibus excelluit, a hodierna forma consimilium longe recedentibus, sic quoque ipse orbis terraqueus diversis omnino speciebus, quae affines vix dum formas inter hodiernum viventes inveniunt, ita erat habitatus, ut cui-libet inde regioni priva indoles prodiret.

Universae autem Europae incolae antediluviani fuisse videntur gigantei *Elephantes mammontei*, quorum ossa fossilia cum in ipso oriente remotissimo ex humo extremorum Sibiriae confinium, tum in occidente Galliae, aequae ac in septentrione Angliae et in meridie Italiae, nec non in reliqua Europa *) eruuntur, quae vero apud nos in Lithuania minime hucusque innotuerunt, ut inde quispiam auctorum rem hanc certissimam in dubium vocare possit.

Occidentalis tamen Europa vel maxime insignitur aliorum portentorum ex parte terrestrium copia conspicua, adeo singularium, ut eorum vestigia hucusque in nostris regionibus fere nulla sint detecta: adnumeranda iisdem ossa *Crocodylorum* et *Gavialium* giganteorum, *Ichthyosaurorum* et *Ornithocephalorum* variis in locis Europae erutorum, *Tapirorum* dein ac *Dinotheriorum*, *Masto-*

---

*) Asia deinde et America exceptis, eadem reliquiae *mammonteae*, licet magnitudine triplo minores, novissime quoque effossae sunt in *Polynesia*, insula *Nova australi Wallisia*. V. de his *New philosophical journal*. I. 1832. pag. 307.

dontum porro aliorumque, ut *Anoplotheriorum*, *Hoplotheriorum* ac reliquorum extinctorum generum, quae apud nos pleraque desiderantur, saltem, perpauca exceptis, a nemine, nisi forte a me ipso, hucusque exposita et descripta sunt.

§ 2.

Quorum omnium plures iam species ubivis locorum detectae sunt, neque etiam nostris in regionibus *Elephantum* complures species distinctissimae desiderantur, minus vero in occidentali Europa remotiore, quae unam mammonteam hucusque tulit, reliquis scilicet rossico-lithuanicis ibidem necdum repertis, vel saltem non descriptis.

Cum hisce ossibus *mammonteis*, apud nos in Lithuania satis vulgatis, rariora quaedam vestigia *Rhinocerotum* fossilia, *Pecorum* dein grandiorum, ut *Bovis primigenii*, *Cervorum* denique duorum, tanquam giganteorum, a *Tarando* tamen et *Elapho* plane non recedentium, cornua grandiora effodiuntur, ut itaque hae belluae omnino nostrarum regionum incolae fuisse videantur. At fera animantia, quibus *Ursorum* et *Lyncum* exemplo, densae sylvae lithuanicae hodieum refertae sunt, prisco aevo (forsitan cum ipsis sylvis) omnia ab hisce regionibus plane aliena erant, quorum idcirco ossa fossilia apud nos nulla hucusque detecta sunt; veluti nunc quoque temporis eorum copia sensim imminuitur in occidentali Europa, quam vero pristino aevo immani numero incoluisse eadem, ex eorum copiosissimis ossibus fossilibus ubique locorum, e magnis potissimum cavernis Franconiae, Germaniae universae Galliaeque erutis, sat superque patet. Ibidem igitur antediluvianus aevus grandiora tulit fera rapacissima, uti praeter *Ursos* portentosos, *Feles* maiores, *Tigrides*, *Leones*, *Hyaenas*, aliasque id genus belluas felinas, nunc temporis ibidem haud amplius reperiendas, quarum autem ossa eruta pristinae earundem vitae luculentissimum praebent testimonium.

Nostra tamen memoria regiones aliquae indies adhuc incolas e ferorum ordine mutant, propterea quod a venatoribus continuo magis magisque extirpantur, inque alias longinquas, easque ab hominibus desertas, regiones fugantur.

Idem quoque in *Pecorum* ordine observatur. *Elaphus* enim, nostrarum sylvarum, vix aliquot retro annis, incola, plane iam in iisdem deest, ab hominibus extirpatus; novissime vero in sylva Biavlovicensi abundabat, ubi venatio a rege quondam Poloniae defendebatur, *Cervi*que tunc temporis bene multiplicati consulto nutriebantur, foeno iisdem in hiemem per acervos disposito.

§ 3.

Iam vero e cultura hominum sensim adaucta regiones podolicae, pristino aevo desertae, aliisque feris bestiis habitatae, formam certe suam varie mutaverunt, brutaque alia, quae pridem ibidem fera erant, aut cultura humana plane domita sunt, ut *Equus*, aut orientem versus continuo pressa, ibidemque in eodem statu fero hodieum obveniunt, ut *Cervinum* genus.

Pari omnino ratione aevo Herodoteo *Equi feri* albi pascebantur versus fontes Hypanis amnis, e magno lacu *) Podoliae exorti, atque nostra etiam memoria per maiorem lacum prope Mendshibosh (*pol.* Międzybocz) amnis fluit, adsumto ibidem socio Boshek fluvio, ut itaque hic locorum pristino aevo feri *Equi* bene pascerentur, quod Herodotus **) ipse refert. Sic quoque eodem patre historiae referente multi populi Rossiae australis culturae ferorum *Equorum* magnam operam navaverunt, iique plurimum slavici aut turcici *Kallhippides* (perperam ab auctoribus *Kallipides* dicti) nominati sunt;

*) Rzonczynski, histor. nat. Polon. p. 135.

**) Histor. lib. IV. cap. 52.

§ 47.

De Rhinocerotibus fossilibus.

Ossa *Rhinocerotum* fossilia in Lithuania minus frequenter occurrunt, quam in ulteriore Rossia orientali, Sibiria, ipsaque Volhynia, ubi integra quondam obvenerant crania, quae hodie in *Lycaeo* Volhynico servantur; neque tamen desunt id genus fossilia in Minscensi provincia. Exinde scilicet allatus est dens (v. *Cat. Mus.* No. 68) *Rhinocerotis*, qui nobis pridem visus est dexter antepenultimus maxillae superioris, quem nunc quidem, meliora edoctus, pro quarto lacteo superiore sinistri lateris designamus.

Huius itaque dentis (Tab. LXI. Fig. 4—7) forma subquadrata est, ideoque 4 parietibus circumdatur; maximo scilicet et latissimo externo (ibid. Fig. 5. b. c.), 1 poll. 3 lin. lato, non computato eundem accedente anteriore pariete (ibid. a.), quo simul sumpto ille anterior 1 poll. 7 lin. latitudinis offert; longitudo eius inde a basi vitreae substantiae ad apicem usque (ibid. p. b.) 2 poll. 4 lin. accedit; quae denique pagina ibidem duplici sulco longitudinali notatur, quum praeterea alius sulcus profundissimus externum huncce parietem ab anteriore dirimit. Anterior scilicet alter paries (Fig. 7. a. d.) ad basin 1 poll. 8 lin. latus, ideoque parumper latior est illo externo, multo tamen brevior eodem, ita ut a basi vitreae substantiae ad summum apicem vixdum 1 poll. 9 lin. accedat; tota haec facies incurvo-plana, medio itaque convexa, et anteriora versus profundo quodam recessu (ibid. Fig. 7. q.), ad imum tendente, nec non eminentia quadam semilunari (ibid. r. s.) transversa instructa est. Apex marginis superioris coarctatus (Fig. 4. a. d.) aliquantum versus exteriora incurvus et superne detritus est, quo fit, ut ibidem (Fig. 4. t.) area longitudinalis angustissima conspiciatur. Tertius porro paries posterior (ibid. Fig. 6. c. e.) planus 1 poll. 2 lin. latus et 1 poll. 4 lin. altus est, si nodulus (ibid. n.), eidem superne impo-

situs, calculo adiicitur. Quartus denique interior (ibid. Fig. 4. *f. d.*) omnium minimus omninoque inaequalis est et subteres, atque vix dum 1 poll. latitudinem offert; altitudo vero 10 lin. accedit, si a basi vitreae substantiae ad marginem recessus supremum (ibid. *m.*) computatur. Ipse quoque paries anterior laterali sua parte ad illum descendit eiusque ambitum auget, unde multo minor sine eo adpareat necesse est: idem denique evenit posteriori parieti, unde interior aliis potius partibus exstruitur, et minime per se exstat.

Qui vero omnes colliculi, in basi dentis ossea exorti, ubique vitrea substantia involvuntur, nec nisi apices eorum detriti apparent. Colliculorum scilicet illorum unus quasi bigeminatus [areae enim, cum triangularis (ibid. Fig. 4. *g.*), tum semilunaris (ibid. *h.*) exiguae eundem componunt] summo exstruitur apice externi marginis; secundus dein apice anterioris marginis (ibid. *t.*), quo area multo longior ibi nascitur; dum ambo margines sub acuto angulo concurrunt, ipsi colliculi sulco aperto fere bilineari ab invicem distant. Tertius denique colliculus, in supremo apice (ibid. *i.*) marginis interioris situs, vix aliquantum detritus est, at quum anteriora versus et posteriora hic margo recta protendatur, in media dentis corona ita bifurcatur, ut utrumque eius crus, convallem satis profundam (ibid. *l.*) includens, versus marginem externum excurrat, eique figatur. Altera quoque vallis (ib. *k.*), etiamsi fortasse minus profunda, at certe amplior, illi ab interiore adposita est, eamque margo externus, posticus dein et internus conscribunt. Radix dentis plane fracta est; nigra ceterum extus, intus vero flavida est marginemque potius inferiorem constituit, omnino fractum, quo praeprimis probatur, dentem lacteum fuisse.

§ 48.

Servatur denique in *Musaeo* zoologico (*Cat. Mus.* No. 51) inferior pars *femoris* dextri *Rhinocerotis* (Tab. LXI. Fig. 1. 2. 3.), ex

incerto Lithuaniae loco effossa, adeoque ponderosa, ut librarum $10\frac{1}{4}$ ponderis sit; massa eius, pristino aevo ossea, nunc quidem penitus lapidea, omnes partes animales plane amisit et ubique calcarea adparet; in fracto scilicet loco eius supremo (ibid. Fig. 3. a.) spathi calcarei exiguae crystalli congregatae deteguntur, ut quoque hoc os igni quondam expositum fuisse perhibere liceat. In ceteris fragmentum ipsum 8 poll. longum est et dimidium pedem latum versus posteriora supra utrumque condylum; specimen itaque maximum fuisse, dum vivebat, verosimile est; latitudo dein 8 poll. in laterali parte interna, inde ab extremo condylo interno ad extremum usque apicem faciei articularis, pro patella excipienda adaptatae.

Ubi vero corpus fractum est, crassities eius ab anteriore ad posteriorem partem fere 2 poll. 4 lin. habet; ab interno latere ad externum integro pollice maior est; si quidem haecce femoris pars cum extrema duplo fere crassiore comparatur, corpus ossis derepente fere attenuari patet. Uterque dein condylus posticus magnitudine sua et latitudine sibi fere invicem similis est et ultra 1 poll. 1 lin. ab invicem distat, quod ab *Elephantino femore* alienum omnino est. Longitudo dein interni condyli ultra 3 poll. 6 lin. accedit, externi illa nonnullis lineis minor est; latitudo illius 2 poll. 2 lin. in externa facie articulari, huius vero ibi multo minor est; qui denique in medio loco eandem fere offert latitudinem; ille parum ulterius descendit, hic aliquantum altius situs est; propterque maximam utriusque condyli distantiam latus quoque poples est.

Eiusdem deinde molis conspicuae facies est articularis anterior pro patella excipienda, e duplici quoque tubere exstructa, quorum sinistrum vel internum multo maius et altius est dextro vel externo; altum est illud 4 poll. 9 lin., et latum superne 1 poll. 6 lin., hoc vero longum 3 poll. 8 lin., et 1 poll. 4 lin. vixdum latum; laevissima facies articularis a superiore profundam accedit foveam, inter duo crura, ab

illa utrinque descendencia, sitam. Internum denique latus ossis femoris inaequale est, et externi instar asperum; at ubi internus condylus ab eodem posteriora versus proficiscitur, conspicua deprehenditur protuberantia, quae mole sua multoties superat aliam externi lateris vix conspicuam.

Superest postremo memorari, hocce femoris fragmentum quoad notabile pondus cum maxime accedere ad ossa *Mastodontis* et *Dinotherii*, e Podolico agro eruta, unde illa fortasse ex eodem aevo antediluviano orbis terraquei cum hisce esse potuissent.

§ 49.

Frequentissima ossa *Rhinocerotum* reperiuntur una cum grandioribus eorum *cornubus* in ulteriore Sibiria orientali, ad ripam maiorum fluviorum, quorum iam duo ab ill. Pallasio (*novi Comment. Acad. Petrop.* T. XII. tab. 10. fig. 4 et 6) delineata et descripta sunt.

Mihi quoque Casani adhuc dum degenti oblatum est cornu grande bene conservatum, cuius iconem, dimidia magnitudine delineatam, hic evulgare constitui, propterea quod figurae illae Pallasianae tum a nostra recedunt, tum minus quoque rei naturae congruae videntur. Attulit vero hocce medicus, e sibirico itinere per mare glaciale cum expeditissimo praefecto navis Wrangelio redux, qui idem cum integro cranio *Rhinocerotis tichorhini* ad parvum Anui fluvium, prope Nishnei Kolymsk Kolymam amnem petentem, 120 leucas rossicas ab huius itaque ostio, effossum esse narravit. Rivuli enim ac fluvii minores aestate glacie solvuntur, e soluta nive in montibus sylvisque rivi nascuntur, qui mox in flumina redeunte vere intumescunt, glaciem humumque in ripis divellunt atque eruunt, ossaque patefaciunt, quae dein a venatoribus aliisque hominibus, primores dentes *Elephantinos* inquirentibus, reperiuntur et colliguntur. Omnium certe frequentissimi molares mammontei dentes offenduntur, quorum

vitrea nimirum substantia indelebilis est; disruptae vero laminae vitreae tam frequenter ibi obviam veniunt, ut centenis quibuslibet passibus dens denuo occurrat. Femorum autem ossa et vertebrae multo rariores subrepunt; pleraque abscondita latent in humo argillaceo arenosoque; ad ripas horum fluviorum *Populi tremulae* imprimis proveniunt.

Cornu itaque, de quo agimus (Tab. LXII.), altae cuidam acutaeque cristae nasali tumidae ipsi apici maxillae superioris quam proxime insidebat; quae scilicet angusta crista, ad 3 poll. longa, in pollicari vixdum distantia ab extremo osse nasi concreto incipit; versus posteriora os nasi laevissimum est ibique cornu figebatur; in latere dein utroque ossium nasi multae protuberantiae et asperitates osseae proveniunt, quae omnes cornui illo figendo inservisse videntur. Ipsum cornu tribus pollicibus brevius erat cranio, et totum e setis corneis densissime stipatis intimeque agglutinatis componitur, ita ut eadem ab inferiore parte extrema versus supremam decurrant; hinc inde tamen minus conspicuae setae et tanquam coarctatae adparent, quocirca setosa textura hisce in locis non obvenit, et facies ibi aequalis et laevis videtur. Ad margines setae subtiliores densioresque adparent, structuraque planior ac laevior videtur. In extrema parte inferiore excavata (Tab. LXII. Fig. 2, naturali magnitudine delineata) cellulosa textura deprehenditur; tenuissimae cellulae parvula manifestant interstitia, inter singulas setas corneas obvia, quae in imis e destructa massa cornea prodierunt. Tota denique facies excavata sulcum efficit longitudinalem, satis profundum, quo cornu ipsi cristae nasali incubuit.

In ceteris cornu planissimum est; longitudo eius ad 2 ped. 3 poll. accedit, latitudo vero, variis in locis varia, 8 pollices excedit, ubi latissimum est; at crassities vix pollicaris. Utraque pars lateralis parum latior est, vixdum incrassata; illa rotundata, hacce acutiore, nec de-

trita, sed integra; rugae transversae 19 numerantur ut itaque totidem annorum bestia fuisse probabile sit.

Rhinoceroti huicce *tichorhino* unum absque dubio cornu adfuisse videtur, propterea quod alterum nec ullibi repertum est, neque in cranio sese figendo aptum locum invenisset.

Narrant denique de aliis cornibus, habita cum illo relatione giganteis, ut fere fabulosa dicenda sint: retulit mihi quoque ipse medicus expeditionis Wrangelianae de cornu, ultra 2 orgyas longo, immani, angusto tamen, inque antico margine exciso, quod ad 200 leucas rossicas ulterius in oriente prope Serednei Kolymsk ad Wetkinam tugurium, ubi piscaturae operam navant, repertum, adhucdum existare dicitur, cumque eo ibidem adesse tria crania, vix solitis maiora.

Illud itaque longissimum cornu vix *Rhinocerotis* fuisse videtur; ideoque id potius ad *Antilopem* quandam, ut *A. orygem*, attinuisse perhibendum est, de cuius cornu fossili iam ill. Pallas (l. c.) mentionem iniecerat. Incolae denique ipsi cornua *Rhinocerotum* propter figuram massamque corneam haud absimilem pro unguibus cuiusdam avis giganteae ipsumque cranium pro capite aviculari venditant: inde de iis Hedenstroemii fabulae vulgabantur.

§ 50.

A p p e n d i x.

De Carnivoris aliisque vertebratis animalibus fossilibus.

Haec fere sunt, quae de ossibus grandiorum *Mammalium* ex ordine *Pecorum* et *Pachydermorum* nostrarum provinciarum adnotavimus; in universum itaque reliquiae eorum fossiles raras dicendae, at multo rariores dicas residua fossilia *Carnivororum*, *Rosorum* aliorumque id genus animalium; quae nimirum novissimo meo itinere in Volhyniae stratis nonnullis tertiariis detecta sunt. *Carnivororum*

Additamentum ad disputationem de Ossibus fossilibus,
in Lithuania, Volhynia et Podolia erutis.

E Polonia novissime advecta sunt Petropolin complura ossa antediluvianarum plerumque belluarum, quae, in Musaeo zoologico *Academiae Scientiarum Petropolitanae* servata, equidem nuperrime, dum Petropoli adfuerim, accuratius perlustravi, quorumque aliquam mentionem ad calcem nostrae disputationis de *fossilibus* id genus *bestiis Polono-Rossicis* iniicere liceat.

Inter haec igitur primo recenseatur inferior maxilla *Rhinocerotis tichorini*, prope urbem Kamieniec Mazoviensem e sinistra ripa Bugi fluminis anno MDCCCXI eruta, cuius pars lateralis sinistra quatuor, dextra duos offert dentes, postremos minores. Utraque pars maxillae lateralis in anterioribus fracta et dimota, extremos processus posticos diffractos et ipsos ostendit. Integrum fere aliud cranium eiusdem *Rhinocerotis*, ad 2 pedes longum, e Polonia missum, absque inferiore tamen maxilla, dentesque complures molares seiuncti in eodem Musaeo servantur.

Neque minus memorabiles sunt dentes molares duo maioris cuiusdam *Suis* fossilis, ut itaque feram bestiam nostratem magnitudine multo excessisse verosimile sit: ultra pollicem longi detritos quidem apices, at coronam ostendunt, cum illa feri *Suis* omnino congruam: qui dentes, fortasse penultimi, duabus radicibus notantur longioribus. His quoque subiungas laniarium aliquem dentem, semicirculi instar incurvum, consimilis fere bestiae *suilli* generis eumque grandiolem, e loco incerto Poloniae cum aliis illis erutum.

Iam vero commemorentur dentes aliaque ossa fossilia *Cervini* generis et *Bovini*, grandiora scilicet cerata *cervina* latissima eaque ponderosa, ferreis particulis imbuta, digitatis processibus novem bene servatis, aliis vero duobus fractis, ut vix ac ne vix quidem recedant ab

illis *Alcis*; basalis deinde pars ceratis calcinata et *Capreoli* eiusmodi aliqua pars cum ipsa basali, aliaque id genus pars *Elaphi* *) male servata.

Quibus praeterea addas integrum processum sinistri lateris cornigerum *Bovis primigenii* Boj., quem cum ill. Cuviero proavum *Tauri* habemus, cum aliquo cranii eiusdem frusto, e fluvio Wieprz prope Dranzkowie pagum anno MDCCCXIX effossum vixque tertiam pedis partem longum; porro cranium *Bovis* consimilis, in regione frontali ultra pedem et quod excurrit latum, at multo minus convexum, quam illud *Uri prisci* Boj., qui viventis adhucdum *Uri* antediluvianam aliquam stirpem attestatur, locoque eo, quo in postremo supra orbitam infraque processum cornigerum mediam versus frontis partem aliquae notantur eminentiae, in illo residuo polonico notabiles occurrunt recessus; ceteroquin cornigeri processus breviores, at crassiores sunt et incurvi, quales *Uri* solent esse.

Quibus exceptis Academicum Musaeum servat magnum cranii frustum cum sinistro processu cornigero *Bovis primigenii* prope urbem Kalisch e fluvio Posnie effossum; nec non aliquam occipitalem partem cum orbitalibus et iugalibus processibus longisque aliis cornigeris, quae vero fronte omnino plana ab illo differt *Uro fossili*, cuius craniorum numerosa exempla, e Sibiria advecta, nuperrime in Musaeo Academico investigavi.

*) E Lithuaniae regione Pinscensi nunc quidem teneo occipitalem partem *Elaphi* bene servatam et congruam cum eadem cranii *Elaphi* parte prope ripam Hypanis (non Tyrae) amnis eruta (v. § 7 et 12). Nuperrime quoque nitidum accepi dentem *Squali*, e Podoliae agro prope pagum Zwancyk, una cum laminis nonnullis dentis *Mammontei* molaris disiunctis effossum, qui ad marginem utrumque denticulatum 1 poll. 4 lin. longus, fere triangularis inque crassa basi excavatus, cuiusque interna facies subplana, externa vero, ut solet, convexa est, quod Tab. LXIV. Fig. 7. a. b. monstrat. Similes fere *Squalorum* dentes haud raro e Lithuaniae agro prope urbem Wolkowysk ad pagum Brzostowitzam eruti.

Cuius quoque *Uri prisci*, quem *B. latifrontem* ill. G. Fischer (in *Bullet. de la Soc. des Nat. de Mosc.* 1830. No. 1. pag. 81), at *B. Pallasii* clar. C. E. a Baer (*de foss. Mammal. reliq. in Pruss. rep. Regiom.* 1823. p. 27) dixit, et quae synonyma equidem non, uti decet, ad hanc, sed ad illam *B. primigenii* speciem perperam, nescio, quo casu fortuito, in § 10 adduxi, occipitalis pars maxima in Musaeo exstat Academico, e Polonia advecta, latioris igitur minusque altae, quam illa *Bovis primigenii*, dimensionis.

Elephantis tamen primigenii ossa perpauca e Polonia *) advecta sunt, ut itaque ibidem rariora videantur: adnumereres hisce inferiorem maxillam, duobus dentibus molaribus instructam, speciei cuiusdam, cum *E. pygmaeo* Fisch. (in *Bullet. de la Soc. des Nat. de Moscou* 1829. No. 9. p. 267—78) quodammodo conferendae, nec non *Dinotherii*, quod videtur, aliquod obscurius fragmentum, exiguum frustulum dentis molaris incompletum, ex uno colliculo transverso, in obtusum apicem excurrente totamque latitudinem dentis tenente, exstructum, alteroque colliculo eidem adposito omnino incompleto ac dimidiato, profundoque recessu ab illo dirempto, cuius tamen locus natalis aequae obscurus est.

Vilnae, pridie Calend. Augusti MDCCCXXXIV.

---

*) Neque etiam in Livonia certissima exstant *Mammontea* residua, quum equidem ipse eorum nulla nec Dorpati, nec alibi viderim, nec aliquem, id genus dentes observantem, cognoverim, quare omnia, de iisdem in publicum vulgata (v. Karsten's *Archiv für Mineralogie etc.* II. 1. Berlin 1830. p. 107) in dubium vocarem; at curiosa *Ichthyosaurorum* residua, dentes scilicet exigui, raro pollicares, crassioresve, scutellorumque radiatim striata fragmenta ossaque pedum tubulosa, pollicem fere lata, plana et detrita e lacu Livoniae Burtneck, prope urbem Wolmar sito, haud raro ab undis eiiciuntur, et aliis e locis Pskoviensis provinciae consimilia id genus residua effodiuntur.

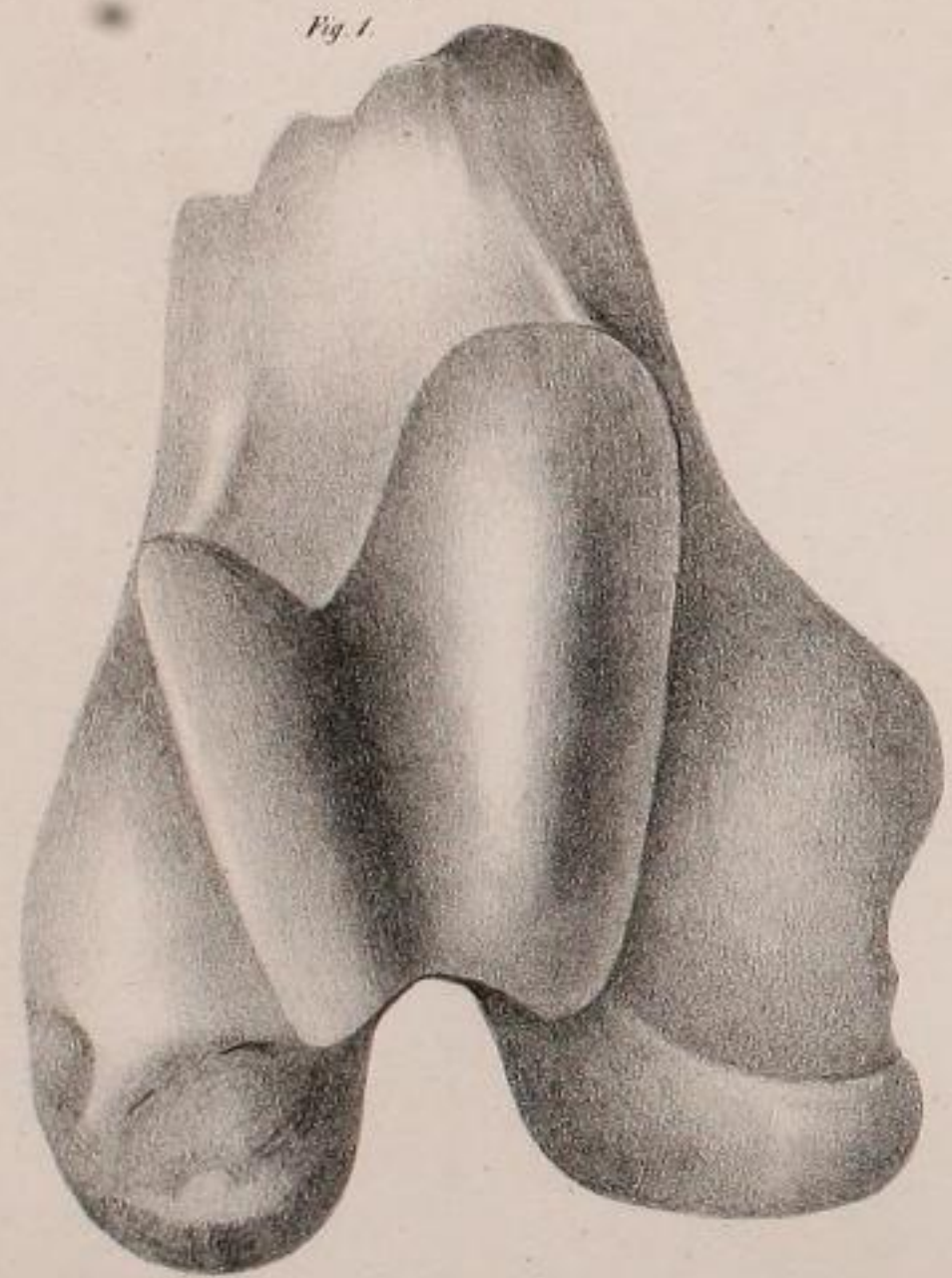

Fig. 1.

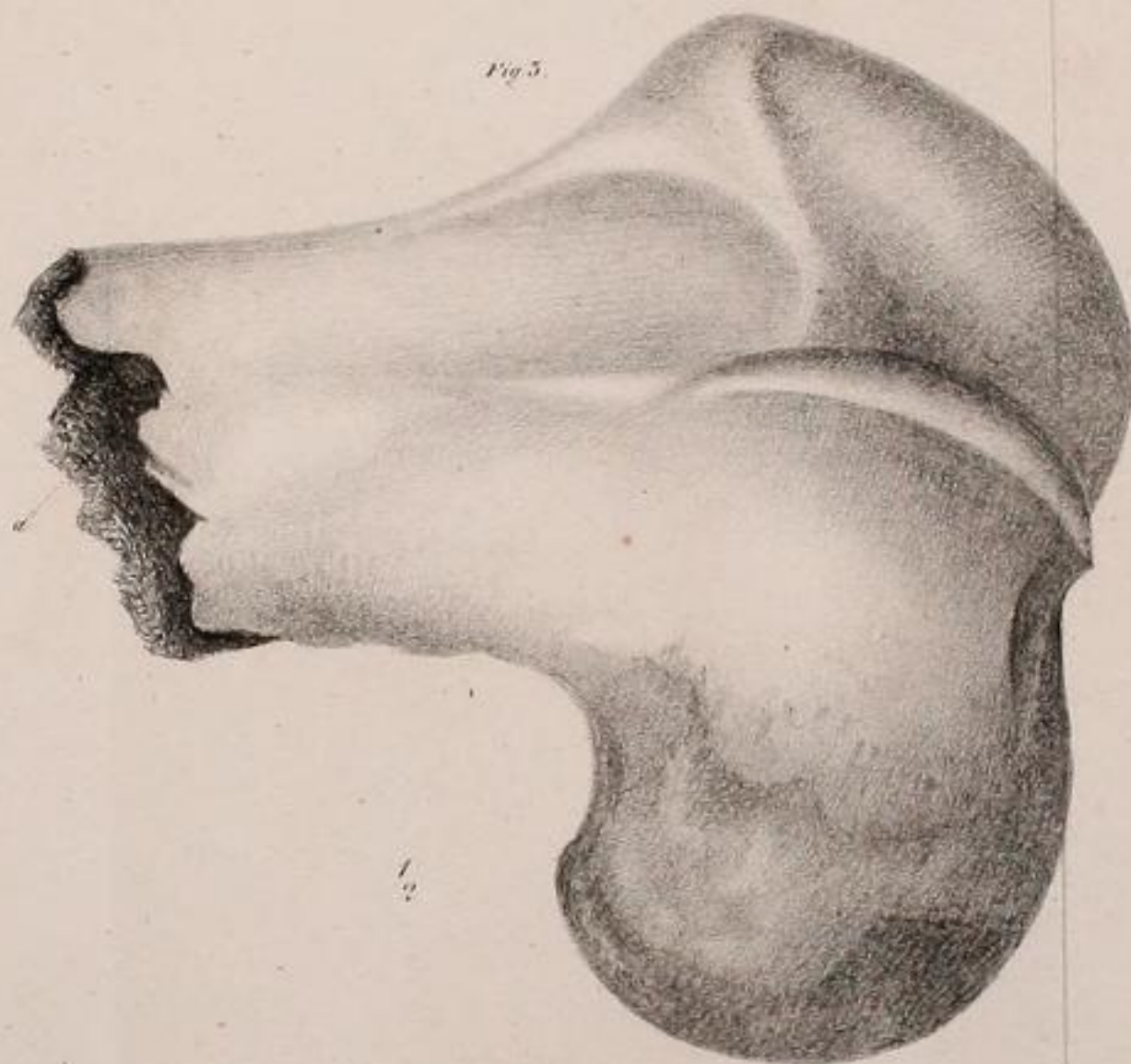

Fig. 5.

1/2

Fig. 2.

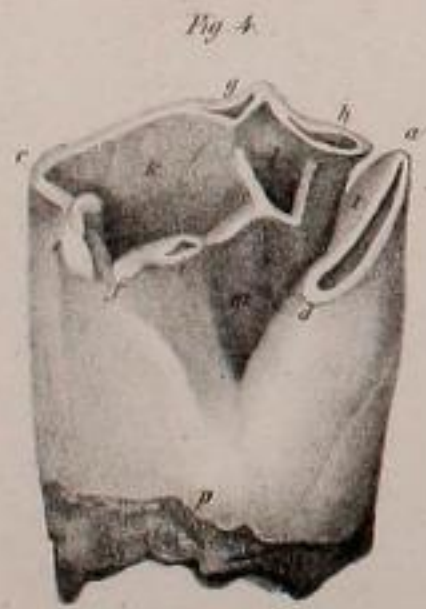

Fig. 4.

Fig. 5.

Fig. 8.

Fig. 9.

Fig. 10.

Fig. 11.

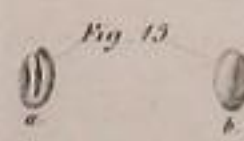

Fig. 13.

a

Fig. 14.

a

b

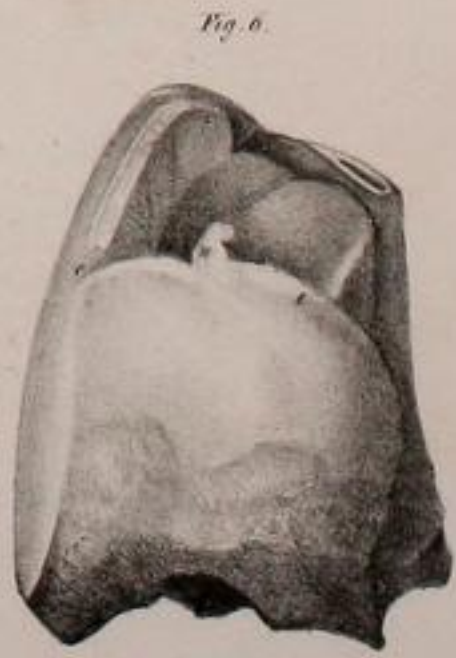

Fig. 6.

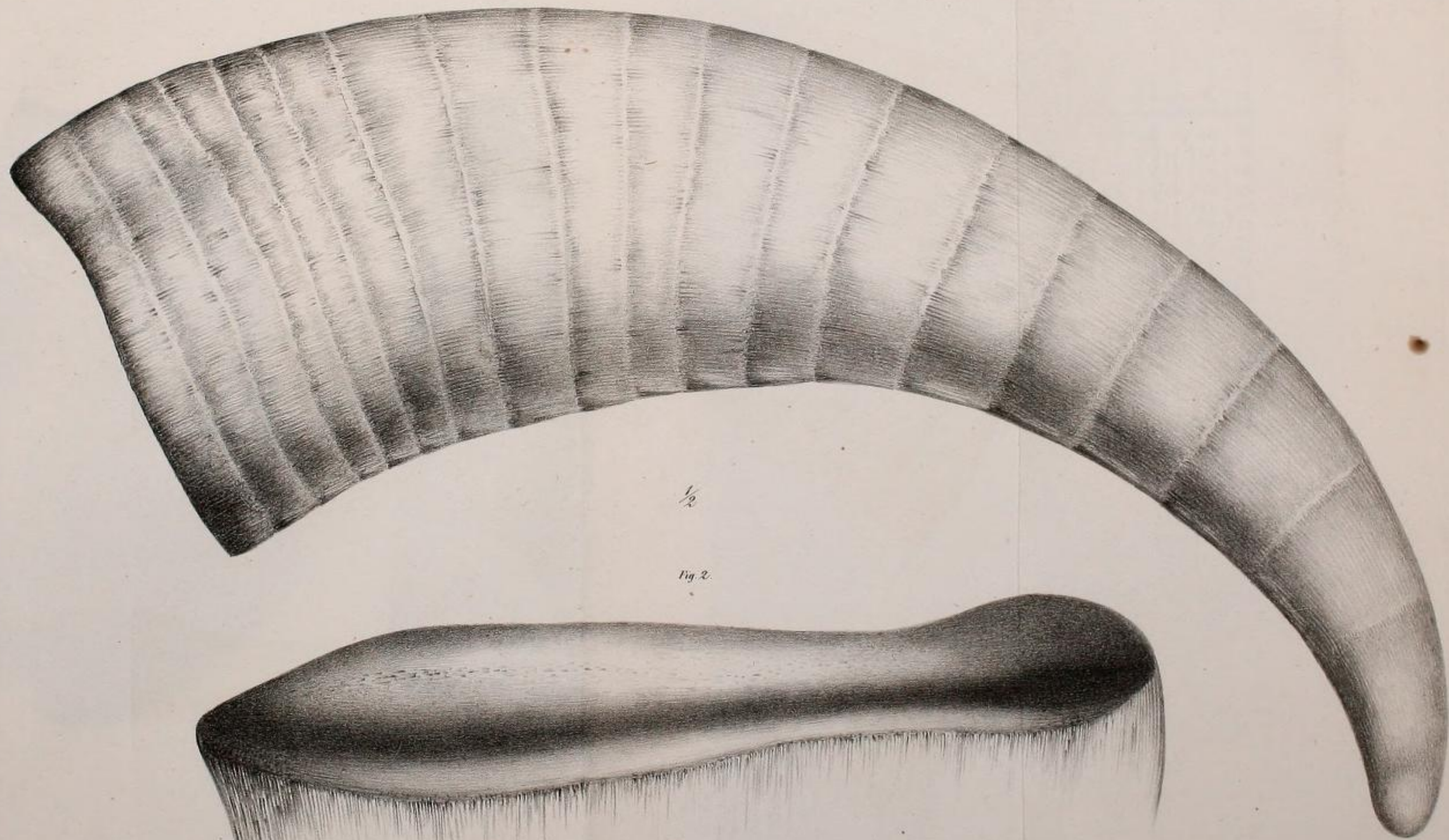

Fig. 7.

Fig. 1-5 Femoris pars inferior Rhinocerotis fossilis. Fig. 4-7 Dens molaris caducus ejusdem. Fig. 8-9 Ulna Cati. Fig. 10 Os indefinitum. Fig. 11 Tibia et crus Kangae. Fig. 12 Os indeterminatum. Fig. 13. et 14. Ossicula auribus Piscium. Tab. LXI. A. N. S. C. del. & sculp. J. G. S. in Bonis.

Fig. 1.

$\frac{1}{2}$

Fig. 2.

Cornu fossile Rhinocerotis lichorhini sibirici.
Fig. 1. dimidia parte magnitudinis delineatum. Fig. 2. magnit. natural.